

Joachim Lütkemann

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Lutkemannus,
Theol. Licentiatus; Ecclesiastes & Professor Physices Metaphysicesq[ue]
Ordinarius. ab Insana Bacchanaliorum Turpitudine, Studiosos Iuvenes serio
dehortatur**

Rostochi[i]: Kilius, 1647

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn734822464>

Druck Freier Zugang

RU. Progr. 1647

- 1) Hermann Schückmann
- 2) Joachim Lütke mann
- 3) -
- 4) Hermann Schückmann
- 5) Johannes Aüistorp

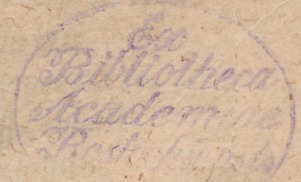
PROGRAMMA

Quo
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
JOACHIMUS LUTKEMANNUS,
Theol. Licentiatus; Ecclesiastes &
Professor Physices Metaphysicesq;
Ordinarius.

ab
INSANA
BACCHANA-
LIORUM TURPI-
TUDINE,

Studiosos Juvenes seriò dehortatur.

ROSTOCHI,
Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. XLVII.

PROGRAMMA

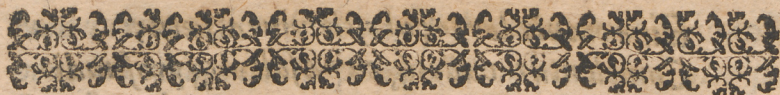
RECTOR

UNIVERSITÄT ROSTOCK
JACOBUS LUTHEMANNS
Theol. Licentius, Hochscholasticus
Professor der Theol. u. d. Philosophie
Ord. etc.

*Ecce
Bibliotheca
Academiae
Rostochensis*

ROSTOCK
THE NICOLAUS KILIAN, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. XLVII

Aria in variis locis sacra
ut variæ sunt mortalium libidi-
nes, turpissimo Deastro Baccho
instituta legimus, cui Diaboli-
cum suum Evoc, plenis tauri-
bus acclamabant, & victimis
fœdissimis hostiabant. Apud Athenienses pariter
& Latinos agebantur Ascolia, in quibus utres in-
flatos ventoq; vel etiam vino plenos altero pede
infiliebant, in honorem Dionysii, ubi sæpius in-
ter saltandum in terram labentes decidebant;
peritior autem vinum habebat præmium. Quæ
præterea acta fuerint præclare expressit Virgil.
l. 2. Georgicorum.

— — — Baccho caper omnibus aris

Caditur. *Et veteres ineunt proscenia ludi,
Præmiaq; ingentes pagos Et compita circum
Theseida posuere, atq; inter pocula lati
Milkibus in pratis unctos saliere per utres.
Nec non Ausonii Troja gens missa coloni
Versibus incomptis ludunt, risuq; soluto,
Oraq; corticibus sumunt horrenda cavatis;
Et te Bacche vocant per Carmina lata, tibiq;
Oscilla ex alta suspendunt mollia pinis.*

A 2

Hinc

*Hinc omnis largo pubescit vinea fœtus;
Complentur vallesq; cavæ saltusq; profundi
Et quocunq; Deus circum caput egit honestum.*

Eundem, ritum Natalis comes, in sua Mythologia; hisce verbis explicat: Bacchi statua cum Carminibus inconcinne cœriorum more compositis in ejus laudes patrio idiomate singularum nationum circumferuntur circa vineas: quæ res plurimum ad fertilitatem, conferre putabatur, atq; ij qui ista faciebant personas sumebant è corticibus arborum & vini face aliquando perungebantur, ne cognosci possent, quia multa ridicula, multa parum decora, multa turpia & pudore plena dicebant, quæ sine personis dicere omnino pudisset. Deinde vineis lustratis ad altare Bacchi, unde discesserant, redeuntes, sacras victimas in lancibus offerebant, & comburebant? Deinde altissimis arboribus imagines quasdam modo fictiles, modo ligneas, Baccho sacras & illi similes appendebant, quas à parvitate oris dicebant Oscilla, ut longissime possent prospicere, quia vineis conferre putabantur. His ita actis in Convivium & è convivio domum discedebant. Hæc ille, ex quibus Bacchantium insaniam cognoscis, fœditatem autem si phallogogia seu phallica consideras, præeunte Augustino l 7. C. D. c. 21. In Italia compitis quædam dicit (Varro) sacra Liberi celebrata, cum tanta licentia turpitudinis, ut in ejus honorem pudenda virilia colerentur: non saltem aliquantum

tum verecundiore secreto, sed in propatulo exultante nequitia. Nam hoc turpe membrum per Liberi dies festos cum honore magno plostellis impositum, prius per rura in compitis, *S. u. g.* in Urbem postea vehebatur. In oppido autem La vino unus Libero totus mensis tribuebatur, cuius diebus omnes verbis flagitiosissimis utebantur, donec illud membrum per forum transvectum esset atq; in loco suo quiesceret. Cui membro inhonesto matrem familias honestissimam palam coronam necesse erat imponere. Sic videlicet Liber Deus placandus fuerat pro eventibus seminum: Sic ab agris fascino repellenda, ut matrona hoc facere cogereur in publico quod nec meretrix si matrona spectarent, permitti debuit in teatro. Originem foedissimarum feriarum Natalis comes recenset: Fama est, inquit, quod Pegaso imagines Dionysi ex Eleutheris Civitate Boetia in Atticam regionem portante, Athenienses Deum neglexerunt, neq; ut mos erat, cum pompa acceperunt: quare Deus indignatus pudenda hominum morbo infestavit, qui erat illis gravissimus: tunc eis ab oraculo quo pacto liberari possent petentibus, responsum datum est, solum esse remedium malorum omnium si cum honore *S. u. g.* Deum recepissent: quod factum fuit. Ex ea re tum privatim tum publice lignea Virilia thyrsis alligantes per eam solemnitatem gestabant. Ita Natalis; Ludovicus vives autem in commentariis, quibus illustravit Augustinum de

Civ. D. aliter: Diodorus Osfridem quem eundem Bac-
 chum fuisse ferunt, disceptum à Typhone fratre nar-
 rat datumq; unicuiq; eorum qui cum Typhone conju-
 rarant, partem aliquam, quo & fideliores inter se fo-
 rent & Osfridis mors melius celaretur: Virile mem-
 brum cum nemo vellet recipere, in Nilum est abjectum.
 Postea Isis mariti necem ulta, membra omnia ex con-
 juratis recuperavit & ubi deesse mentulam intellexit,
 imaginem ejus sacra vit & ad suam Consolationem
 majore habuit honore, quam reliquas partes, Ceremo-
 niasq; & sicra illi instituit, phallumq; dixit, cui pri-
 mum initiabantur futuri sacerdotes. Quia autem
 vanissimas fabulas conati sunt naturalibus in-
 terpretationibus honorare, etiam mysterium
 quæsi verunt, in ista turpitudine, quæ per pagos
 villasq; ingenti boatu risuq; fuit celebrata.
 Nam Bacchum seminibus præesse iudicare vo-
 luerunt. Sine Baccho friget Venus. Euripedis
 est quod addo, in Bacchi laudem cantatum:

Τὴν παυσίλυτον ἄμπελον δέναι βροτοῖς,
 οἷος δὲ μηκέτι ὄντος ἔκ' ἐστὶν κύπρις,
 ἔδ' ἄλλο πρῶτον ἔδεν ἀνδρώποισι.

Oblivionem palmitem mali dedit.

Si vina tollas & Venus statim perit

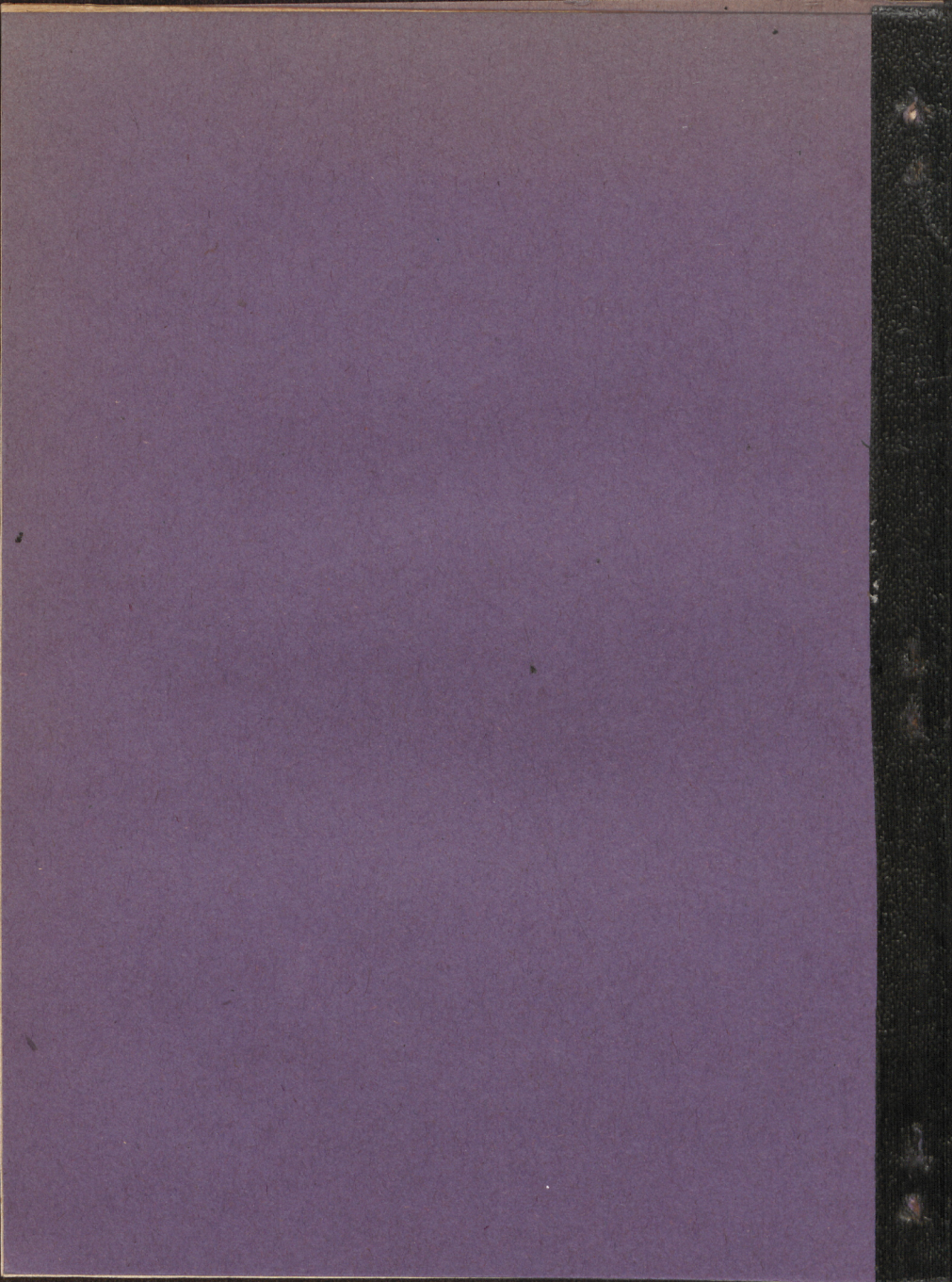
Nec dulce quidquam restat hinc mortalibus.

Egregium, si Baccho placet, mysterium! Turpi-
 tudines sunt, quæ narravi, immundarum anima-
 rum

rum animarum, quæ uno vero Deo destitutæ,
fraudibus immundi spiritus, immunditiæ prosti-
tuuntur, seq; ut Augustin. d. l. loquitur *Sporcorum
demonum turbis conuolandas polluendasq; præbent.*
Nec celebrari sacra tam probo Deo poterant, nisi
à thyrsigeris furore correptis, tanta insaniâ, ut
omni pudore posthabito, per secreta silvarum
clamoribus & dissonis & turpissimis ejulantes,
per furorem agere, non per fraudem viderentur.
Hæc illa dementia est, quæ adeo Christianis pla-
cuit, ut nulla arte tolli penitus potuerit. Tam dif-
ficulter cupit obliterari inveterata lascivia. Ast
utinam ne superare studerent Ethnicam petu-
lantiam Christiani. Illi insaniebant quotannis,
vel saltem tertio quouis anno, unde Trieterica di-
cebantur sacra, quasi triennialia, nostri quotidie.
Ignominiosum nobis est, verum tamen, si veritas
dicenda; totam multorum studioforum vitam
Academicam, perpetua esse bacchanalia. Futili-
tatibus & ineptiis destinare nobilem iuuentu-
tem; nocturnis diurnisq; discursationibus; be-
luinis clamoribus & boatibus; rixis & tumul-
tibus tranquilla noctis silentia, & diei honestam
securitatem turbare; temulentas pugnas & cæ-
des movere, quid est, nisi bacchanalia desipere?
Cogitate, si quid adhuc sani in vobis est, cogitate,
non tantum Christo vos nomen dedisse, quod
vobis

vobis cum plebe commune est, sed quod vos supra vulgi sortem evehit, sapientiæ vos virtutisq; studiosos audire. Quid Christo cum Belial? quid luci cum tenebris? quid sapientiæ cum turpissima dementia? Christo estis sacri; ita putatis, ita profitemini; in Diaboli castra aperte transire non erubescitis, ipsiq; turpissimâ scurrilitate libare. Tristis ubiq; omnium rerum est facies; Bello ardet Corpus Christi; sonat ferrum, offensus numinis iudicium; nos Bacchi orgiis sacrare, & nostra malitiâ bellum alere non desistimus. Si diuturnis hisce malis, quibus premimur, ita animus obstupuerit, ut sensu etiam molestiæ carere cæperit, scitote, ô Amici, gravior vos expectat ira. Numen est, quo cû bellû geritis, potentiâ læsi numinis effugere non poteritis, nec ejo sapientiam corrumpere. Novit figmenta atq; cogitata animi. Siltit nobis hisce diebus Ecclesia Salvatorem nostrum in vincula coniectum, mortiq; traditum. Ecce homo! Ecce! quantum laboravit pro tua salute, Deus benedictus in secula? Nolite perdere, quod Deus sibi acquisivit peculium, effuso sanguine. De nobis omnibus pater luminis spiritum cognitionis & sapientiæ, ut nos ipsos cognoscamus, & solidam in Christo Jesu salutem, seriò quæramus. p. p. Rostochii 28. Februarij, Anno 1647.

—(o)—

terrâ, sivè quæ in cœlis sunt
lestes Spiritus, unum nunc
quotquot in terris agunt, et
quem & unus ducit Impera
omnibus. In hoc verò qua
longè lateq; patens piorum
quod explicari satis nequit.
DEI verbis gratiosissimis ad
tæ societatis consideratione
gratitudinē: *Accessitis*, inquit
Et civitatem Dei vivi, *H*
innumerabilium Angelorum
primogenitorum, qui conscrip
cem universorum Deum, Et
etorum, Et ad Novi Testame
Videndum nobis est, ne le
magni facit Spiritus Dei, tã
pendam nostræ naturæ in
nientiam; Hæc ubi spreta fu
nullus ad eam in omnem
gressus patebit.

Vobis ista, *Cives Acade*
ponuntur, scripta non mo
propensi, qui vestræ omniu
Vos ipsi & qui ordinis vestr
cesseritis Diabolo & Angel
ciem Academiæ nullas

ciliati cœ
ous sanctis,
constituūt,
tenens in
ta & quàm
tia, id est
ar à Spiritu
n tam bea
tam DEO
montem Sion
calestem Et
concionem
lis, Et Judi
orum perfe
rem Jesum.
nus, quam
am & stu
evatæ emi
ore gratiæ,
ritatem re

primis pro
ed affectus
upidus est.
lmam con
iti in perni
as molun
tur,

